

[Jytte Andersen]

nok, og jeg ser frem til et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde, som mange ordførere også har givet tilsagn om.

Jeg vil godt takke fru Lilli Gyldenkilde for indlægget og for støtten til forslaget, ligesom jeg vil takke fru Mimi Jakobsen og fru Lone Dybkjær, som også havde en meget åben holdning til at få diskuteret tingene i udvalget. Jeg skal ikke komme med yderligere bemærkninger, som kunne risikere at bidrage til, at vi talte os længere væk fra hinanden, end vi har kunnet lytte os til her i salen og andre steder.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at naturligvis handler dette meget om nogle holdningsændringer i det politiske system, i den faglige organisation og hos mænd og kvinder selv. Det er naturligvis anstødeligt at opleve mænds reaktion på den netop afsagte dom, at man fraskriver sig muligheden for at samarbejde med kvinderne på den pågældende virksomhed. Sådan noget kan vi simpelt hen ikke have, sådan noget bør vi ikke acceptere, og det bør vi også måske få signaleret lidt klarere her fra Folketinget.

Jeg takker for behandlingen og takker for muligheden for at få et godt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg skal gøre ordførerne opmærksom på, at det her i huset ikke er kutyme, at man henvender sig til højere magter end regeringsmagten.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal gøre nogle ganske få bemærkninger til enkelte af ordførerne og så i øvrigt komme med nogle mere generelle betragtninger.

Til fru Lone Møller, som startede med at konstatere, at det ikke var godt nok, det, der foregik på arbejdsmarkedet med henblik på at opnå en større grad af ligeløn, at vi oven i købet skulle gå den forkerte vej, og at nu må der altså gøres noget ved det: Dette udgangspunkt synes jeg er ganske frugtbar, og en sådan indgangsvinkel til arbejdet vil jeg også meget gerne anlægge; det er så spørgsmålet om valg af metode.

Fru Lone Møller nævnte endvidere, at det var svært at få tilstrækkeligt med oplysninger fra virksomhederne, når man skulle bedømme, hvorvidt der var opnået ligeløn eller ej. Jeg vil meget gerne være med til at se på, hvad der egentlig ligger bag ved det.

Jeg er en lille smule undrende over for formuleringen af lovforslagets bemærkninger om, at en kvinde har ret til samme løn som en mandlig forgænger. Jeg er lidt nervøs for, hvis det skal opfattes sådan helt bogstaveligt, at det kan give nogle problemer. En mandlig ansøger til det job skal altså ikke have den samme rettilighed som en kvindelig ansøger. Det vil i ganske mange tilfælde få den betydning, at arbejdsgiveren kan spare penge ved at ansætte en mand i stedet for, men det var vel ikke det, vi skulle have ud af det. Jeg lægger ikke op til nogen større debat om dette, men jeg synes, vi ved lejlighed skulle drøfte, hvad det egentlig betyder i praksis.

Til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg kun sige én ting; jeg vil sige tak for initiativet til denne ligelønshøring, som jo har været flittigt refereret i den offentlige debat, og det er en af metoderne til at få debatten om ligeløn til at slå igennem.

Til fru Jytte Andersen: Jeg erklærer mig fuldstændig enig i, at det ikke er os herinde, der skal bestemme organisationsstrukturen på arbejdsmarkedet; det skal arbejdsmarkedets parter såmænd nok selv finde ud af. Man kan have forskellige holdninger til, hvorvidt det er rigtigt eller klogt at have kvindelige fagforbund, men det er i alt fald ikke noget, jeg som arbejdsminister har en holdning til; det må man selv finde ud af.

Fru Jytte Andersen sagde endvidere, at det ville være en fordel, hvis man i højere grad kunne synliggøre løndannelsen, og jeg forstod det på den måde, at det var i forbindelse med forslaget om, at en medarbejder kan gå ind og forlange lønoplysninger om en kollega. Det er jeg selv overordentlig betænkelig ved. Men så kan man gå ind i en diskussion om, i hvilken form man kan få lønoplysninger på virksomhederne. Der er meget stor forskel på, om det er lønoplysninger, der vedrører en navngiven medarbejder, eller om det er en anonymiseret oplysning, der er tale om.

Hvad angår det at besøge virksomheder, vil der nok i almindelighed ingen problemer være i det. Hvem vil ikke gerne have besøg af repræsentanter for Ligestillingsrådet? Men i nogle tilfælde vil det nok kunne opfattes som provokerende, hvis man kommer som kontrolinstans og altså uden nogen form for retskendelse, og en provokation er nok ikke lige det, der er aller mest behov for i denne sammenhæng.